

Meget kan gøres, naar man ikke holder sig tilbage af Frygt for at miste Stødet som ved en tidligere Leilighed, da man skulde forstyrre Overgangen til Ns. Men det kan ikke hjælpe, at vi i den Grad glemme Forstandigheden, og de ærede militære Medlemmer maa virkelig ikke blot lade Fantasien raabe, thi de maa tænke paa, at der er 4 til 5 Pantserfibe om det ene, og at de kunne omringe det ene, selv med et par smaa Til og gjøre beskuffadeligt eller tvivne det til at reise Nord om Sjællands Odde tilbage til Kjøbenhavn, inden de gaa i Land ved Vestkysten af Sjælland. Det er kun enkelte kritiske Bemærkninger af en Lægmand, som jeg ønsker kunde blive imødegaaede. Det var nu under Forsætningen af, at de kom til Korsør; men tænkt saa paa det ærede Medlems for Randers (N. P. Ssens) Indvending — og han havde Ret —, at man i Lovforslaget ikke havde tænkt paa Ostkysten paa Sjælland, og jeg føier til, heller ikke paa Syd- kysten. Sæt nu, at Transportflaaden slet ikke behøvede at gaa til Korsør, men gik ned i Rjøge Bugt og søgte Landgang der, hvor var saa det Arbeide, som det ene Skib skulde gjøre mod denne Transportflaade, hvor blev det saa af? Men dernæst kommer jeg endelig til det, som det ærede Medlem sagde og som var Resultatet af denne Forhandling mellem vort Flaademateriel og den fjendtlige Transportflaade; Resultatet af denne Forhandling var det, at en Landstigning var umulig. Men har det ærede Medlem Ret i sin Paastand, hvortil da hans Fæstning ved Kjøbenhavn? Lad os da bygge nogle flere flydende Forter for en Del af de Penge, som vi skulde anlægge ved Kjøbenhavn for endnu kraftigere at befæste hans Paa- stand om, at Landstigningen er umulig, saa have vi ikke Brug for hans andet og tredie Moment, de komme slet ikke tilstede. Men det er ikke blot Ostkysten af Sjælland, hvor Landstigningen kan finde Sted. Det ærede Medlem har besøgt alle Punkter, men jeg stoler ikke ubetinget, hvor megen Agtelse jeg end kan have for hans Dygtighed, paa Undersøgelshens Resultat; thi man kan ogsaa have forelsket sig saaledes i en vis bestemt Plan, at man ikke altid er istand til at se klart. Sæt, at de gik i Land paa Volland eller Falster, og at de gik over Smaaperne syd for Sjælland, disse smalle Sunde ere jo dog ikke over en halv Hjerdingvei brede f. Ex. ved Kallehave og Koster. Hvilke Foranstaltninger var der da truffet i det ærede Med- lems Foredrag? Jeg mærkede ingen. Dog, jeg gjentager, har det ærede Medlem Ret i den Skil- dring, han har udfattet for os, lad os da lægge Bægt paa at befæste hans Paastand om Umulig- heden af Landstigningen, og vi behøve da ikke at tage det andet og tredie Moment med. Der- næst komme vi til det ærede Medlems andet Mo- ment, Landstigningen. Der nævnte det ærede Medlem, hvor vanskelig en saadan Landstigning kunde blive, der vilde gaa et Armeekorps til Grunde og saa fremdeles. Jeg vilde rigtig inderlig ønske,

at det ærede Medlem vilde have Ret i sin An- tagelse, og jeg siger, tildels haaber jeg, det er saa, men jeg haaber det kun, thi vor tidligere Erfar- ing betræfter det ikke. Spørmeget bredere er f. Ex. Sundet ved Koster og Kallehave, Sundet mellem Farø og Bassebølle, mellem Drejøved og Masnedø end Nisfund, og hvorledes gik det der? Man brugte ikke 5 Dage, ja ikke 5 Uger, inden man slog vor Hær? Lad os faae det oplyst, hvordan det kunde gaa til, for at det ikke skal illustrere min Indsigelse mod det ærede Medlems Paa- stand, en Indsigelse, jeg inderlig nødig vil fremsætte. Det var Nr. 2, og her, siger jeg atter: har det ærede Medlem Ret i sin første Antagelse, at Land- stigningen er umulig, og Ret i sin anden, at man kan masafkrere Modstanderen, naar Landstigningen er foregaaet, lad os saa blive ved de to An- tagelser, lad os saa lægge vor Bægt paa at sige, at Sjælland er vor Fæstning med sine fremspring- ende Punkter, med sine grundede Bunde og med Landets fædrelandsfjendte Sønner. Det glædede mig meget at høre, da han talte om, hvad Be- tydning det havde for Forsvaret, at det var Slægten og Sønnerne af dem, der havde kæm- pet den 6te Juli og lidt ved Dybbøl om end væsentlig forgjæves, thi i den Tone taler man ellers ikke om Landets Sønner (Stemmer: Jo!) Ret, nei, man taler ikke saaledes, hverken om Sønnerne eller om Slægten. Jeg har hørt Mand sige, at man ikke vilde staa under samme Jæne som de og de Mand, og det gjælder om Hjer- tallet af det danske Folk, — dette Flertal inde- holder den største Del af dem, der have vundet os Hæderstrands baade ved Isted og Fredericia, og det er Udtalelser, der ikke komme sjældent til Orde, men det kunne vi næsten læse hver Dag, om det skal være. Men, siger jeg, selv om jeg ikke tør være saa dristig som det ærede Medlem og sige, at Landstigningen er umulig eller, at selv om det Umulige skulde ske, kunde Hjenden masaf- kreses, saa siger jeg, jeg vil gaa med det ærede Medlem i denne Udtalelse til at sige, det er ikke muligt, at vi ved Spredning af vore smaa Kræfter kunne udrette noget Væsentligt for vort Fædrelands Forsvar; Sjælland bør væsentlig betragtes som vor Fæstning, men da denne Fæstning har særde- les gode Betingelser for Forsvaret, lad os da ud- ville vort Artilleri og Flaadewæsen med det for Die, at vi gjøre Landstigningen umulig, eller, hvis Landstigningen skulde ske, da masafkrere Hjenden; men lad os ikke give ham et Holdpunkt, lad os lade, som om det kan være det Samme, om de slaa ham eller ei ved Landstigningen, fordi de kunne gaa tilbage bag deres Fæstninger, lad os forlange et saadant Fædrelandsforsvar. Det er ikke Bøvlerti mod Soldaterne eller dem, der føre dem; de vide Opgaven. Hvorfor tror jeg, at vi maa blive derved? Fordi jeg tror, at hvis det ærede Medlems tre Momenter skulde gennemføres, at vi udmarvede vort lille Land saaledes i Fre-